

Simon Vuyk blogt: “Het gaat om een onopgelost mysterie dat naar mijn overtuiging tien (!) jaar na dato alsnog opgehelderd kan worden.”

geplaatst op 27 april, 2010 om 11:07

Journalist Simon Vuyk onderzocht voor Revu en SBS de vuurwerkramp in Enschede. Journalist Simon Vuyk legt in zijn boek *De waarheid achter de vuurwerkramp* de uiteindelijke schuld van de ramp in Enschede bij de overheid.

Het is maandag 26 april 2010, half acht 's morgens. Terwijl ik in de keuken voor mijn gezin sinaasappelen sta uit te persen, lees ik de voorpagina van *de Volkskrant* met daarop het bericht over mijn nieuwe boek over de vuurwerkramp: “Vuurwerk voor taarten oorzaak ramp Enschede”. Vrijwel onmiddellijk gaat mijn gsm: een radio 2-programma wil mij graag interviewen. Al snel volgen andere telefoontjes met dezelfde verzoeken. Het gaat de hele dag door. Radio, televisie, kranten, Belgische media, etc. Ik verwijst ze allemaal door naar de volgende dag, omdat ik met de redactie van Pauw & Witteman heb afgesproken om die avond bij hen voor het eerst de inhoud van mijn boek toe te lichten. Het wordt mij niet in dank afgenomen, maar de journalisten die mij kennen weten dat ik altijd handel naar ‘een man een man, een woord een woord’ en accepteren de situatie. Ik zeg tegen iedereen dat ik hoop dat ze het boek gaan lezen en dat ik daarna graag al hun vragen zal beantwoorden. Het gaat om de inhoud en niet om de waan van de dag. Het gaat om een onopgelost mysterie dat naar mijn overtuiging tien (!) jaar na dato alsnog opgehelderd kan worden. Moet worden.

Intussen gooit de politie Twente olie op het vuur. Eerder deze maand hebben korpschef Martin Sitalsing en ik persoonlijk afgesproken dat hij op 29 april op het politiebureau in Enschede het eerste exemplaar van het boek in ontvangst zou nemen: zonder pers, zonder fotograaf, geen media-moment. Ook is toen afgesproken dat het geen vertrouwelijke overhandiging zou zijn. De uitreiking zou een gebeurtenis zijn waaraan bekendheid mocht (en zou) worden gegeven. Dit staat zwart op wit en is op vrijdag 23 april nogmaals gecommuniceerd, inclusief de mededeling dat *de Volkskrant* al op maandag zou publiceren.

Om 12 uur, tussen alle media-telefoontjes door, word ik gebeld door de politie Twente dat Sitalsing het eerste exemplaar niet in ontvangst zal nemen. Ik vraag waarom. Vanwege de publiciteit in *de Volkskrant*, antwoordt de mij onbekende politieman. Maar dat wist de korpschef, houd ik hem voor. Sitalsing vindt het ongepast om gezien de media-aandacht het boek aan te nemen, zegt de man. Ik leg hem uit dat ik dit jammer vind, maar het besluit van Sitalsing uiteraard respecteer. Later die middag zal de weigering van de politie uitgroeien tot een relletje waar ik mij verre van houd. Ik blijf het zeggen: Het gaat me om de inhoud en niet om de waan van de dag. Ik blijf hopen op een nieuw politieonderzoek naar de toedracht van de vuurwerkramp. Dat is veel belangrijker dan ‘geruzie’ over de uitreiking van het eerste boekexemplaar. Dit licht ik 's avonds op televisie toe, als Jeroen Pauw en Paul Witteman mij er naar vragen.

Het is al nacht wanneer ik na het interview in Pauw & Witteman door een chauffeur van de VARA terug wordt gereden naar huis. De uitzending verliep goed, hoewel ik achteraf nog wel wat meer boosheid op de autoriteiten en wat meer frustraties over het dwarsbomen van de waarheidsvinding had willen uiten. Nog vijf uur dan sta ik weer sinaasappelen te persen met de ochtendkrant naast me. Ik ben benieuwd hoe het boek verder zal worden ontvangen en welke journalisten me gaan bellen, nu de waan van de dag achter de rug is.

[Bekijk hier de hele uitzending.](#)